

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9So/146/2015
Identifikačné číslo spisu: 1014200336
Dátum vydania rozhodnutia: 31.05.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Judita Kokolevská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1014200336.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Judity Kokolevskej a členov senátu JUDr. Viery Nevedelovej a Mgr. Viliama Pohančenika v právnej veci navrhovateľa: C.. P. I., bytom I. XXXX/X, V. v zastúpení JUDr. Július Jánošík, advokát, so sídlom Klincová 35, 821 08 Bratislava, P.O.BOX 86, 810 05 Bratislava 15 proti odporkyni: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29.augusta č. 8, Bratislava, o starobný dôchodok, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 18.03.2015, č.k. 5Sd/34/2014-125, jednomyselne takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 18.03.2015, č.k. 5Sd/34/2014-125, p o t v r d z u j e .
Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Krajský súd rozsudkom z 18.03.2015, č.k. 5Sd/34/2014-125, potvrdil rozhodnutie odporkyne číslo XXX XXX XXXX X zo dňa 06.02.2014, v spojení so zmenovým rozhodnutím zo dňa 10.11.2014, ktorým podľa § 60, § 65, § 255 a § 274 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 461/2003 Z.z.“) a § 21 a § 174 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 100/1988 Zb.“) zamietla žiadosť navrhovateľa o priznanie starobného dôchodku od XX.XX.XXXX, teda od dovŕšenia veku 58 rokov. Účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že krajský súd mal preukázané, že navrhovateľovi bol podľa potvrdenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. SRLZP-41.625-1/SZ-2008 zo dňa 27.05.2008 priznaný výsluhový dôchodok od 18.03.2008 podľa zákona č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 328/2002 Z.z.“). Na vznik nároku na výsluhový dôchodok mu bola zhodnotená doba trvania služobného pomeru 31 skončených rokov, pričom zo špecifikácie služby (str. 7 rozsudku) nebolo preukázané, že by v rokoch od 1976 až 1999, resp. od 01.01.2000 do 17.03.2008 kedy vykonával službu (hasič) bol zaradený do I. či II. kategórie funkcií. Krajský súd argumentáciu navrhovateľa o zaradení do funkcií (napr. požiarnika, veliteľa zmeny) neuznal s konštatovaním, že nemožno tieto

pracovné zaradenia do funkcií pri výkone zamestnania automaticky zamieňať so zaradením do kategórie funkcií ako to zákon pre zníženie vekovej hranice na priznanie dôchodku požaduje.

Rozsudok krajského súdu napadol navrhovateľ včas podaným odvolaním. Namietol, že súd nesprávne právne vec posúdil a neúplne zistil skutkový stav.

Bol toho názoru, že krajský súd mal skúmať reálne vykonávanú prácu navrhovateľom a nie iba formálne interpretovať zákonné ustanovenia, ktorá povinnosť mu vyplýva aj z nálezů ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 306/2010.

Z uvedených dôvodov žiadal, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zmenil, preskúmané rozhodnutie odporkyne zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie. Súčasne žiadal priznať náhradu trov konania z titulu trov právneho zastúpenia v celkovej výške 175,01 eur.

Odporkyňa v stručnom vyjadrení k odvolaniu sa pridržiavala napadnutého rozhodnutia a navrhla, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil.

Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len SSP).

Podľa § 492 ods. 1 SSP konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

V súlade s citovaným ustanovením najvyšší súd v konaní postupoval podľa ustanovení zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal rozsudok krajského súdu bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno vyhovieť.

Najvyšší súd SR sa s poukazom na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku krajského súdu, konštatuje správnosť dôvodov na základe ktorých krajský súd rozhodol a pre zdôraznenie správnosti rozsudku doplnia v nadväznosti na navrhovateľove námietky ďalšie dôvody.

Do kategórie funkcií podľa zákona č. 100/1988 Zb. sa zaraďovali len príslušníci ozbrojených zborov (vojaci, policajti atď.) v zmysle § 129 a § 130 ods. 1 maximálne do 31.12.1999 - hasiči tam zaradení neboli, ako správne uviedol aj krajský súd. V relevantnom období (podľa špecifikácie evidenčného listu a potvrdenia hasičského zboru) navrhovateľ nevykonával službu vojaka z povolania ani policajta. Preto sa nemôžu na neho vzťahovať nároky vyplývajúce pre vojakov a policajtov z výkonu služby v I. resp. II. kategórii funkcií (§ 132, § 175, § 21 ods. 1 písm. d) a § 174 ods. 1 písm. c) zákona č. 100/1988 Zb.).

Najvyšší súd nemohol uznať ani argumentáciu s nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 306/2010, keďže tento súvisí s § 16 zákona č.100/1988 Zb. (cit.„, Ako zamestnanie zaradené do I. (II.) pracovnej kategórie sa hodnotí do 31. decembra 1999 aj zamestnanie vykonávané v obchodných spoločnostiach, ktoré vznikli zo štátnych podnikov. Podmienkou takéhoto hodnotenia je, že štátny podnik používal rezortný zoznam zamestnaní zaradených do I. a II. pracovnej kategórie ministerstva alebo iného ústredného orgánu štátnej správy, do ktorého pôsobnosti patrilo. Ustanovenie § 14 ods. 5 platí obdobne“), ale nerieši situáciu ozbrojených zložiek ani hasičov v zmysle spornej veci a preto táto argumentácia je pre daný prípad irelevantná.

Keďže zo spisu iná okolnosť zistená nebola najvyšší súd mal na základe vyššie uvedeného preukázané, že navrhovateľ nespĺnil podmienky vzniku nároku na starobný dôchodok dňom dovŕšenia veku 58, (ani 59 rokov) a preto rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil podľa § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250l ods. 2, § 250ja ods. 2 a § 219 O.s.p.

O trovách odvolacieho konania najvyšší súd rozhodol podľa § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s 224 ods. 1, § 250l ods. 2 a § 250k ods. 1 O.s.p. tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, lebo navrhovateľ v tomto konaní nebol úspešný a odporkyni žiadne trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.